

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 58/14

Λουξεμβούργο, 10 Απριλίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-435/12
ACI Adam BV κ.λπ. κατά Stichting de Thuiskopie, Stichting
Onderhandelingen Thuiskopie vergoeding

**Το ποσό του οφειλόμενου τέλους για την πραγματοποίηση ιδιωτικών αντιγράφων
προστατευόμενου έργου δεν μπορεί να υπολογίζεται λαμβανομένων υπόψη των
παράνομων αναπαραγωγών**

*Το γεγονός ότι δεν υπάρχουν ακόμα κατάλληλα τεχνικά μέσα για την καταπολέμηση του
φαινομένου της παραγωγής μη εγκεκριμένων ιδιωτικών αντιγράφων δεν αρκεί για να ανατρέψει τη
διαπίστωση αυτή*

Η οδηγία για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού¹ παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να θεσπίζουν εξαίρεση από το αποκλειστικό δικαίωμα αναπαραγωγής που έχουν οι φορείς του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων προκειμένου να καταστεί εφικτή η πραγματοποίηση ιδιωτικών αντιγράφων (εξαίρεση της ιδιωτικής αντιγραφής). Η οδηγία αυτή προβλέπει επίσης ότι τα κράτη μέλη που αποφασίζουν να εισαγάγουν την εξαίρεση αυτή στο εσωτερικό τους δίκαιο υποχρεούνται να προβλέψουν την καταβολή «δίκαιης αποζημιώσεως» προς τους δικαιούχους ως επαρκή αντιστάθμιση για τη χρήση των προστατευόμενων έργων ή λοιπών προστατευόμενων αντικειμένων τους.

Οι ACI Adam κ.λπ. είναι εισαγωγείς και/ή κατασκευαστές κενών ή αχρησιμοποίητων υποθεμάτων (φορέων) πληροφοριών όπως τα CD και τα CD-R. Δυνάμει της ολλανδικής νομοθεσίας, οι εταιρίες αυτές οφείλουν να καταβάλουν το τέλος ιδιωτικής αντιγραφής σε ορισμένο ίδρυμα, τη Stichting de Thuiskopie. Το ποσό του εν λόγω τέλους καθορίζεται από άλλο ίδρυμα, τη SONT.

Οι ACI Adam κ.λπ. υποστηρίζουν ότι, για τον υπολογισμό του ποσού του οικείου τέλους, η SONT δεν έπρεπε να συνεκτιμήσει τη ζημία που ενδεχομένως υφίστανται οι φορείς δικαιωμάτων του δημιουργού λόγω της αναπαραγωγής αντιγράφων από παράνομη πηγή.

Στο πλαίσιο αυτό, το Hoge Raad der Nederlanden (αναιρετικό δικαστήριο των Κάτω Χωρών) αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως.

Με την απόφαση που εκδίδει σήμερα, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι, αν τα κράτη μέλη είχαν δυνατότητα να θεσπίσουν νομοθεσία η οποία να επιτρέπει, μεταξύ άλλων, την αναπαραγωγή αντιγράφων για ιδιωτική χρήση από παράνομες πηγές, τούτο θα είχε προφανώς ως αποτέλεσμα τη διατάραξη της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

Ομοίως, ο στόχος μιας πραγματικής υποστήριξης στη διάδοση του πολιτισμού δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς την αυστηρή προστασία των δικαιωμάτων και χωρίς την καταπολέμηση των παράνομων μορφών κυκλοφορίας έργων, παραποιημένων ή πειρατικών.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή εθνική νομοθεσία η οποία δεν κάνει καμία διάκριση μεταξύ ιδιωτικών αντιγράφων πραγματοποιούμενων από νόμιμες πηγές και ιδιωτικών αντιγράφων πραγματοποιούμενων από πηγές παραποιημένες ή πειρατικές.

Συγκεκριμένα, αφενός, αν γινόταν δεκτό ότι επιτρέπεται να πραγματοποιούνται τέτοιες αναπαραγωγές και από παράνομες πηγές, τούτο θα ενθάρρυνε την κυκλοφορία παραποιημένων ή

¹ Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, ΕΕ L 167, σ. 10.

πειρατικών έργων, με αναπόφευκτη συνέπεια την ελάττωση του όγκου των πωλήσεων ή των νόμιμων συναλλαγών σχετικά με τα προστατευόμενα έργα και, ως εκ τούτου, την παρεμπόδιση της κανονικής εκμεταλλεύσεώς τους. Αφετέρου, η εφαρμογή τέτοιας εθνικής νομοθεσίας είναι ικανή να προκαλέσει αδικαιολόγητη ζημία στους φορείς του δικαιώματος του δημιουργού.

Επιπλέον, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι απόκειται στο κράτος μέλος που επέτρεψε την πραγματοποίηση ιδιωτικών αντιγράφων να εξασφαλίσει την ορθή εφαρμογή της εν λόγω αναπαραγωγής και να περιορίσει τις πράξεις για τις οποίες οι δικαιούχοι δεν έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους.

Όμως, μια εθνική νομοθεσία, η οποία δεν διακρίνει μεταξύ νόμιμης και παράνομης αναπαραγωγής αντιγράφων για ιδιωτική χρήση, δεν είναι σε θέση να διασφαλίσει την ορθή εφαρμογή της εξαιρέσεως της ιδιωτικής αντιγραφής. Το γεγονός ότι δεν υπάρχουν ακόμα κατάλληλα τεχνικά μέσα για την καταπολέμηση του φαινομένου της παραγωγής μη εγκεκριμένων ιδιωτικών αντιγράφων δεν αρκεί για να ανατρέψει τη διαπίστωση αυτή.

Επιπλέον, το σύστημα αποζημιώσεως πρέπει να διατηρεί τη δέουσα ισορροπία μεταξύ, αφενός, των δικαιωμάτων και συμφερόντων των δημιουργών (ως δικαιούχων της δίκαιης αποζημιώσεως) και, αφετέρου, των δικαιωμάτων και συμφερόντων των χρηστών των προστατευόμενων αντικειμένων.

Όμως, ένα σύστημα τέλους ιδιωτικής αντιγραφής το οποίο, όσον αφορά τον υπολογισμό της οφειλόμενης στους δικαιούχους δίκαιης αποζημιώσεως, δεν πραγματοποιεί διάκριση μεταξύ νόμιμων και παράνομων πηγών αναπαραγωγής αντιγράφων για ιδιωτική χρήση, δεν επιτυγχάνει τη εν λόγω δέουσα ισορροπία.

Συγκεκριμένα, κατά το Δικαστήριο, στο πλαίσιο τέτοιου συστήματος, η προκαλούμενη ζημία, και συνεπώς το ποσό της οφειλόμενης στους δικαιούχους δίκαιης αποζημιώσεως, υπολογίζεται βάσει του κριτηρίου της ζημίας που προξενήθηκε στους δημιουργούς τόσο από αναπαραγωγές για ιδιωτική χρήση πραγματοποιηθείσες από νόμιμη πηγή όσο και από αναπαραγωγές πραγματοποιηθείσες από παράνομη πηγή. Εν συνεχεία, το κατά τον τρόπο αυτό υπολογιζόμενο ποσό μετακυλιέται στην τιμή που καταβάλλουν οι χρήστες προστατευόμενων έργων κατά τη χρονική στιγμή που τίθενται στη διάθεσή τους ο εξοπλισμός, οι συσκευές και τα υποθέματα που καθιστούν εφικτή την πραγματοποίηση ιδιωτικών αντιγράφων.

Επομένως, όλοι οι χρήστες περιέρχονται εμμέσως σε δυσμενή θέση δεδομένου ότι χρηματοδοτούν αναγκαστικά την αντιστάθμιση ζημίας η οποία προκαλείται από αναπαραγωγές για ιδιωτική χρήση πραγματοποιούμενες από παράνομη πηγή. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω χρήστες καλούνται να αναλάβουν μια πρόσθετη και μη αμελητέα δαπάνη προκειμένου να μπορέσουν να πραγματοποιήσουν ιδιωτικά αντίγραφα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582